

7.

Нѣма да забравя оня день —
паника и писъци на хора. . .
Чрезъ война — угасналъ мъртавъ блѣнь
свобода не ще гори въ простора.

Въ Дѣлчевия, огнения пжтъ,
начертанъ отъ падналитѣ братя,
робитѣ стремително вървятъ —
нова вѣра влѣли въвъ сърдцата.

А срѣдъ тоя свѣтъ—суровъ, студень. . .
плъзнали несретни изъ България,
не умрѣ, родино, свѣтълъ блѣнь
— да те видимъ въ радостни пожари.

Ние ще се върнемъ при зори
съ огненото слънце на небето,
радостъ лудобликлана ще ври
и ще пари, майко, въвъ сърдцето.

Криво 8
мироко
изреченето
срѣдъ и
човекътъ
по радост
Криво!